

Možemo samo zamisliti kako izgleda naći se usred pješčane oluje koja šiba jakim vjetrom i pijeskom pri čemu ne vidite ni prst pred nosom. U Bidiyahu stajemo kako bi smanjili tlak u gumama i time povećali površinu kojom naliježu na pijesak. Slijedi 30-ak kilometara vožnje po dobroj pustinjskoj cesti koja je u stvari dobro utabana staza po kojoj se može juriti vrlo brzo. Dokle god pogled seže pruža se žuto-narančasti pijesak, a temperatura ide prema 40 stupnjeva. Vjetar se smiruje i u brzom ritmu stižemo u pustinjski kamp prikladnog imena “1000 nights”. Radi se u stvari o luksuznom resortu u pustinji koji čak ima i bazen, a služi kao baza turističkih obilazaka pustinje. Ova velika nizina prekrivena pijeskom zove se Ramlat al-Wahiba prema plemenu Bani Wahiba koje ga nastanjuje.

Dan treći.

Ujutro nastavljamo dalje u pustinju, ali sada to postaje ozbiljan izazov jer izvan utabanih staza pijesak postaje smrtonosna klopka za vozila. Pravila za vožnju u pustinji su prilično jednostavna, isključiti ASR, nikad ne usporavati na mekanom pijesku, a prilikom zaustavljanja vozilo mora biti na nizbrdici ili na ravnom. Čak ni moćni Amarok neće moći krenuti na uzbrdici već se samo zakopati u pijesak i nakon toga pomaže samo izvlačenje uz pomoć drugog vozila. Prelasci dina su više nego spektakularni, ali je nužno održavati brzinu kako ne bi zaglavili u pijesku. Ipak radi se o neravnom terenu i nužno je naći pravi balans. Amarok je kao stvoren za ovakve zadatke jer uz pomoć snažnog motora razgrće pijesak, a prijenos na sve kotače u potpunosti koristi ono malo gripa jer se pijesak razmiče pod pritiskom guma te uvijek postoji mogućnost da vas “proguta”.